

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 735 ²	Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Σάββατο 27 Ἰανουαρίου 2018 (Νοέμ. 2000)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ ἀναμορφωτής

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζει ὁ **κορυφαῖος τῶν ἱεροκηρύκων** ὅλων τῶν αἰώνων· ἐορτάζει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος.

Πολλὲς εἶνε πλευρές, ἀπὸ τίς ὁποῖες μπορεῖ νὰ ἐξετασθῇ ἡ ζωὴ καὶ τὸ κήρυγμά του. Μία πλευρὰ θ' ἀναπτύξω στὴν ἀγάπη σας. Καὶ αὐτὴ εἶνε· **Χρυσόστομος ὁ ἀναμορφωτής**.

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἤθελε τὴν κοινωνία ἰδεώδη. Μιὰ κοινωνία, στὴν ὁποία νὰ ἐπικρατῇ ἀπολύτως τὸ θέλημα τοῦ οὐρανίου πατρὸς, μιὰ κοινωνία βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἔλεγε ὅπως ἀκοῦς σήμερα· Ὁχ ἀδερφέ, ἐγὼ θὰ διορθώσω τὸ Ῥωμαῖκο;... Πίστευε ὅτι, καὶ ἕνας ἀκόμη ἄνθρωπος, ὅταν μέσα του ἔχη φωτιά, μπορεῖ νὰ συντελέσῃ στὴν ἀνόρθωσι τῆς κοινωνίας. Καὶ **ἀγωνιζόταν χωρὶς ὑποχωρήσεις καὶ συμβιβασμούς**.

Ἔλεγε· **Ὅπλο του ἦταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ**, ἡ ῥομφαία τοῦ πνεύματος. Ἔκανε καλὴ διάγνωσι καὶ ἄρχισε θεραπεία. Ὁχι ἀπὸ τὰ φύλλα καὶ τὰ κλαδιά· βρῆκε τίς **ρίζες τῆς κοινωνίας**, καὶ ἐστράφη πρὸς αὐτές. Καὶ ποιές εἶνε οἱ ρίζες;

● Εἶνε πρῶτον ἡ **ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**. Ἀπὸ ἐκεῖ ἄρχισε ὁ Χρυσόστομος. Πίστευε, ὅτι ὁ γάμος εἶνε μυστήριον, ὅτι ἐκεῖνο πού ἐνώνει ἄνδρα καὶ γυναῖκα δὲν εἶνε τὰ κούφια λόγια, τὸ σωματικὸ κάλλος, τὸ χρῆμα, ἀλλὰ ἡ ἀρετὴ.

Οἱ περισσότεροι νέοι κοιτάζουν νὰ βροῦν πλούσια νύφη· ὄχι «εὐτροπον», λέει, ἀλλὰ «εὐφορον» γυναῖκα. Ἐκεῖνος ἦταν **ἐναντίον τῆς προίκας**, ἐναντίον τῶν προικοθηρῶν, ἐναντίον τῶν ἐθίμων ἐκείνων πού μετατρέπουν τὸ μυστήριον τοῦ γάμου σὲ ἐμπορικὴ πράξι.

Ἦταν ἀκόμα **ἐναντίον τῆς παρατεταμένης μνηστείας**. Ἀποφάσισες, λέει, νὰ παντρεύῃς τὴν κόρη σου; Γρήγορο γάμο! Τὰ ἀρραβωνιάσματα πού βαστᾶνε μῆνες καὶ χρόνια δὲν εἶνε καλὰ. Τὰ ἔμπα - ἔβγα εἶνε τοῦ διαβόλου.

Ἔστρεψε ἐπίσης τὴν προσοχή του στὴν **ἀνατροφή τῶν παιδιῶν**. Δὲν θὰ σὲ ὀνομάσω μάνα, λέει, γιατί γεννᾷς. Γεννοῦν καὶ τὰ ζῶα. Θὰ σὲ ὀνομάσω μάνα, ἂν αὐτὸ πού γέννησες τὸ κἀνὴς ἄγγελον, ἂν τὸ παιδί σου τὸ μάθῃς νὰ κἀνῃ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ πρώτη λέξι πού θὰ πῇ νὰ εἶνε «Θεός».

Καὶ κάτι ἄλλο. Μέσα ἀπ' τὸ σπίτι πολλὰ μποροῦν νὰ λείψουν. Ἐκεῖνο, λέει, πού **δὲν θέλω νὰ λείπῃ ἀπὸ κανένα σπίτι** εἶνε τὸ **Εὐαγγέλιο**. Ὁχι ἀπλῶς χρυσοδεμένο στὶς εἰκόνες, ἀλλὰ κάθε βράδι ἀνοίξετε καὶ διαβάστε μιὰ σελίδα καὶ προσπαθήστε νὰ τὰ ἐφαρμόσετε. Ὅπου διαβάζεται καὶ ἐφαρμόζεται Εὐαγγέλιο, ἐκεῖ διάβολος δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ.

● Δὲν φτάνει ὅμως νὰ προσπαθοῦν μόνο ἡ μάνα καὶ ὁ πατέρας, πρέπει νὰ βοηθήσῃ καὶ ἡ **ΚΟΙΝΩΝΙΑ**. Ἀλλὰ ἡ κοινωνία διαφθείρεται. Καὶ τὸ πιὸ εὐαίσθητον μέρος τῆς κοινωνίας εἶνε τὰ παιδιά. Δυὸ πράγματα προσέξτε στὰ παιδιά· τὰ αὐτάκια τους καὶ τὰ ματάκια τους.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Χρυσοστόμου ὑπῆρχαν θέατρα. Ἐκεῖ γυναῖκα ἁμαρτωλὰ χόρευαν ἀνήθικους χορούς. Τί κηρύγματα ἔκανε **κατὰ τῶν θεάτρων καὶ τῶν χορῶν**! Θὰ μείνῃ ἱστορικὸς ἐκεῖνος ὁ λόγος πού εἶπε· «Ὅπου χορός, ἐκεῖ διάβολος».

Μιὰ ἄλλη πληγὴ τῆς κοινωνίας ἦτο ἡ **πλεονεξία** καὶ φιλαργυρία. Αὐτὴ, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, εἶνε «**ρίζα πάντων τῶν κακῶν**» (Α' Τιμ. 6,10). Πόσο ἀγωνίστηκε ὁ Χρυσόστομος! Οἱ πλούσιοι ἀκόμα καὶ τὰ ἀγγεῖα τῆς νυκτὸς τὰ εἶχαν ἀπὸ χρυσάφι. Ὅταν τό ἔμαθε αὐτό, μίλησε σκληρά. Προειδοποίησε, ὅτι θὰ γίνῃ σεισμὸς στὴν Ἀντιόχεια· καὶ ὄντως ἐγένε. Πάνω στὴν προσπάθειά του νὰ ξεριζώσῃ τὴν φιλαργυρία, λέει κάπου· Ξέρετε πότε θὰ πάψῃ τὸ κακὸ στὸν κόσμον; ὅταν ὅλοι πάψουμε νὰ λέμε τὸν κατηραμένο λόγο «Αὐτὸ εἶνε δικό μου, αὐτὸ εἶνε δικό σου». Τὰ πάντα κοινά!

● Στράφηκε καὶ πρὸς τὸ **ΚΡΑΤΟΣ**. Ἦρθε σὲ σύγκρουσι. Ἀπ’ ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δρᾶμα του. Πίστευε, ὅτι ὁ ἄρχοντας πρέπει νά ’νε φύλακας τοῦ δικαίου καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Μ’ αὐτὰ τὰ δύο σταθμὰ ζύγιζε τοὺς ἄρχοντες. Ἡ ζυγαριά του ἦταν δίκαιη, καὶ τὸ ἀπέδειξε. Λέει κάπου· Ἄν ὁ ἄρχοντας δὲν εἶνε φύλακας τοῦ δικαίου, τότε εἶνε χειρότερος ἀπὸ ἓνα ληστή· γιατί ὁ ληστής κάνει μικρὸ κακὸ, ἐνῶ αὐτὸς ποὺ ἔχει ἐξουσία κάνει μεγάλο κακὸ.

Στὴν Ἀντιόχεια μεσολάβησε **ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων**. Στοὺς δρόμους εἶχαν ἀγάλματα ποὺ παρίσταναν τὸ βασιλιά καὶ τὴ βασίλισσα. Μιὰ μέρα ὁ λαὸς ξεσηκώθηκε, δὲν μπορούσε ν’ ἀντέξῃ τὴ φορολογία· ἔσπασαν τὰ ἀγάλματα τοῦ αὐτοκράτορα. Τότε ὁ Θεοδόσιος διέταξε καὶ περικύκλωσαν τὴν πόλι. Συνέλαβαν χίλια περὶ πτωχαδάκια καὶ τὰ ῥριξαν στὰ μπουντρούμια. Θρῆνος καὶ κοπετός· ἔκλαιγαν μανάδες, γυναῖκες, οἱ πάντες. Καὶ ἐνῶ ἦταν ἔτοιμοι νὰ τοὺς ἐκτελέσουν, στάθηκε μπροστὰ ὁ Χρυσόστομος μὲ τοὺς καλογήρους του καὶ εἶπε· Θὰ πατήσετε πάνω μας, μὰ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσουμε νὰ ἐκτελέσετε τὰ πτωχαδάκια· ἐκτελέστε ἐμᾶς... Καὶ ζήτησε χάρι, ν’ ἀναβάλουν γιὰ ἓνα μῆνα τὴν ἐκτέλεσι. Μέσα στὸ μῆνα ὁ Χρυσόστομος κίνησε γῆ καὶ οὐρανό, καὶ τοὺς ἔσωσε. Τότε ἀνέβηκε στὸν ἄμβωνα καὶ ἔκανε εἰκοσιμία (21) ὁμιλίες, μία κάθε βράδι. Παρηγόρησε καὶ ἐμψύχωσε μέσα στὴ φοβερὴ ἐκείνη δοκιμασία.

Ἄλλη περίπτωσι ποὺ ἦρθε σὲ σύγκρουσι μὲ τὴν ἐξουσία ἦταν στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅταν **ἤλεγξε τὴν ἀσέβεια τῶν ἰσχυρῶν**. Αὐτοκράτειρα ἦταν τότε ἡ Εὐδοξία. Μιὰ Κυριακὴ ὁ Χρυσόστομος, καθὼς πηγαινε στὴν ἐκκλησία, ὅταν πλησίασε στὸ ναὸ ἄκουσε «νταούλια». Πρῶι - πρῶι εἶχαν μαζευτῇ ὅλοι, ἄρχοντες, στρατηγός, ὕπατος. Τί γινόταν; Ἐκαναν τὰ ἀποκαλυπτήρια μιᾶς προτομῆς. Εἶχαν φτειάξει χρυσὸ ἄγαλμα στὴν Εὐδοξία, γιὰ νὰ τὴν κολακεύσουν. Ποῦ νὰ κάνῃ λειτουργία ὁ Χρυσόστομος! ἦταν ἀδύνατο. Ἀνέβηκε λοιπὸν στὸν ἄμβωνα καὶ ἤλεγξε ὀριμύτατα.

● Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ἐνδιαφέρθηκε ὁ Χρυσόστομος· ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν ἀναγέννησι τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, ποὺ τότε ἦταν σὲ ἀθλία κατάστασι. Τὰ κακὰ τοῦ κλήρου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν δύο, φιλαργυρία καὶ ἀνηθικότης. Ἐπάνω σ’ αὐτὰ τὰ δύο ἔδωσε σκληρὸν ἀγῶνα.

Ὁ Χρυσόστομος ἤθελε, οἱ ποιμένες νὰ μπαίνουν στὸ μαντρί τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν θύ-

ρα. Ἡ δὲ θύρα εἶνε μία· **«ψήφω κλήρου καὶ λαοῦ»**. Μ’ αὐτὸ τὸν τρόπο ἐξελέγησαν ὁ ἅγιος Νικόλαος, ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ὁ ἅγιος Σπυρίδων, καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος.

Σήμερα ὁ δεσπότης ἐκλέγει τὸ διᾶκο, τὸν παπᾶ, τοὺς ἐπισκόπους, τὸν ἡγούμενο. Ὁ λαὸς ἀγνοεῖται. Ἐμεῖς πιστεύουμε σὲ μία ἀρχή· **ἐκ τοῦ λαοῦ, διὰ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸν λαὸν** οἱ ποιμένες. Κ’ ἐγὼ θ’ ἀγωνισθῶ μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, καὶ θὰ χαρῇ ἡ ψυχὴ μου ὅταν δῶ μιὰ **Ἐκκλησία ζῶσα καὶ ἐλευθέρα**.

Ἀγαπητοί μου! Ἡ δρᾶσις –εἶνε νόμος– προκαλεῖ ἀντίδρασι. Ἄμα δὲν πειράζῃς κανένα, εἶσαι καλός. Ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιο λέει **«Οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι»** (Λουκ. 6,26). Καὶ ἡ δρᾶσι τοῦ Χρυσοστόμου προκαλεσε ἀντίδρασι. **Ποιοὶ ἀντέδρασαν;**

Πρῶτα - πρῶτα ὅσοι ἤθελαν τὰ θέατρα καὶ τοὺς χορούς. Δεύτερον οἱ πλούσιοι, ποὺ τὰ κηρύγματά του γι’ αὐτοὺς ἦταν φοβερά. Τρίτον οἱ γυναῖκες ποὺ ἀγαποῦσαν τὴν πολυτέλεια. Τέταρτον οἱ φαῦλοι κληρικοί. Πέμπτον οἱ γυναῖκες τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς. Ἔκτον οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας, ὁ αὐτοκράτωρ Ἀρκάδιος καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐδοξία. Δὲν σᾶς εἶπα ὅμως τίποτε. Ὅλους αὐτοὺς θὰ τοὺς νικοῦσε. Ἀλλὰ δὲν ἔπενε γιὰ πολέμησε αὐτούς· ἔπενε γιὰ πολέμησε τοὺς ἐπισκόπους! Τὸ λέει ὁ ἴδιος· **«Οὐδὲν δέδοικα ὡς ἐπισκόπους πλὴν ἐνίων»**, τίποτα δὲν φοβήθηκα ὅπως **τοὺς ἐπισκόπους** ἐκτὸς ἐλαχίστων.

Ἔτσι **τὸν συνέλαβαν**, τὸν πέρασαν ἀπέναντι στὴν Ἀσία, τὸν ὠδήγησαν μὲ τὰ πόδια πέρα ἀπ’ τὸ Σαγγάριο, ἔφτασε στὴν Κουκουσὸ τῆς Ἀρμενίας. Ἐκεῖ ἔδωσαν νέα διαταγή, νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ Κόμανα. Εἶχε καταπονηθῇ.

Ἦταν παραμονὴ τοῦ Σταυροῦ. Δὲν μπορούσε πλέον νὰ βαδίσῃ. Σὰν τὸ ὠριμὸ μῆλο ἔπενε. Τὸν πῆγαν σ’ ἓνα μικρὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Βασιλίσκου. Τὴ νύχτα ποὺ κοιμήθηκε εἶδε ὄραμα τὸν ἅγιο Βασιλίσκο νὰ τοῦ λέῃ· **«Ἀδελφὲ Ἰωάννη, θάρσει· αὔριο θὰ εἶσαι μαζί μας»**. Τὸ πρῶι ξημέρωνε 14 Σεπτεμβρίου. Σηκώθηκε. Ὅ,τι εἶχε, τὰ μοίρασε στοὺς πτωχοὺς. Ἐκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Καὶ μετὰ, ὁ ἅγιος αὐτὸς ἐπίσκοπος, τὸ ἀηδόνι τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀθάνατος ἱεράρχης, **ἔκλεισε ἐκεῖ τὰ μάτια του**. Τὰ τελευταῖα του λόγια ἦταν· **«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν»**. Καὶ μ’ αὐτὰ ἡ ἀγία του ψυχὴ φτερούγισε στὰ οὐράνια, γιὰ νὰ εἶνε ἐκεῖ ἱεράρχης **«ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος»** (Ἐβρ. 7,26), πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη μεγάλη ὁμιλία, ποὺ ἐγίνε στὴν αἴθουσα τοῦ συλλόγου «40 Μάρτυρες» Κοζάνης τὴν 13-11-1961. Καταγραφή καὶ σύντμησης 13-11-2000, ἐπανέκδοσις 7-11-2017.

Τὸ φυλλάδιο διανέμεται ἀπὸ τὸν Ἱεραποστολικὸ Σύλλογο Κυριακῇ, τηλ: 23510 22183 – Κατερίνη, μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὸ διαδίκτυο στὸν ιστότοπο: <http://www.iskiriaki.com>